

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-518-0017

Dato: 20. december 2007

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 18 af 30. november
2007.

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Lene Skov Henningsen

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. oktober 2007 fra Camping Branchen vedrørende foretræde om registreringsafgiften på autocampere, jf. 2007-08, 1. samling, SAU alm. del - bilag 36.

Kommentar:

Camping Branchen har med henvendelsen om foretræde for Folketingets Skatteudvalg anmodet om, at der tages initiativ til en ændring af reglerne for registreringsafgift af campingbiler.

Baggrunden for henvendelsen er den ændring af reglerne for registreringsafgiften af campingbiler, der blev gennemført med lovforslag L 217 fra foråret.

Camping Branchen føler sig frustreret over, at der nu udføres 2 priskalkulationer for hver campingbil for at finde ud af hvilken registreringsafgift, der skal betales. Det tilføjes særligt hertil, at der for campingbiler kan vælges meget ekstraudstyr, som enten skal tillægges bildelen eller campingdelen.

Endvidere fremhæver Camping Branchen, at de fleste campingbilproducenter ikke oplyser hvad bildelen isoleret set koster.

Camping Branchen konkluderer på den baggrund, at reglerne er noget makværk.

Camping Branchen er enig i, at uhensigtsmæssig udnyttelse af de fordelagtige regler for registreringsafgift af campingbiler skal forhindres. Camping Branchen mener, at dette skal ske ved at stille fysiske krav til campingbiler, nemlig at:

campingbiler skal være indrettet med fast installeret toilet

campingbiler skal være indrettet med fast installeret badekabine

campingbiler skal være entydigt udstyret til anvendelse som campingbil, og at udstyret skal være af en sådan kvalitet, at campingbilen kan holde til anvendelse som campingbil hver dag i mindst et år.

Camping Branchen foreslår på den baggrund, at reglerne hurtigst muligt ændres tilbage til den gamle regel med en skærpelse af definitionen på en campingbil

Hertil bemærkes indledningsvist, at den regel som Camping Branchen ønsker ændret lyder således: *”Køretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, afgiftsberigtiges efter § 4. For køretøjer som nævnt i 1. pkt. med en tilladt totalvægt på mindst 2 t, der er indrettet med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer, kan der dog ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt fortjeneste og moms heraf. Afgiften beregnet efter 2. pkt. skal for køretøjets samlede værdi eksklusive afgift dog mindst udgøre 0 kr. af de første 12.100 kr. og 60 pct. af resten.”*

Baggrund:

Den særligt lave registreringsafgift for campingbiler blev indført i 1990 og i bemærkningerne til det lovforslag, som Folketinget vedtog i januar 1990, hedder det om afgiftssatsen: *”En værdiafgift på 60 pct. skønnes at give den afgiftsbelastning, der udligner afgiften af*

den særlige campingindretning, og skønnes samtidigt at være den lavest mulige sats, når det skal undgås, at campingbiler substituerer almindelige personbiler.”

Formålet med afgiftsnedsettelsen var således at ”rense” afgiften af campingbiler for den del af værdien, der vedrører campingindretningen og netop ikke, at campingbiler skulle blive billigere end andre større personbiler.

Campingbiler blev efter den dagældende bestemmelse defineret, som biler med en tilladt totalvægt over 2 ton, som er utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse. I bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslaget blev begrebet ”utvivlsomt indrettet til ophold og beboelse” specificeret yderligere: *”køretøjet skal have en passende loftshøjde, og skal være indrettet med sovepladser, køkken, vand- og spildevandstank mm.”* (L 42, 1989 -90-samlingen).

I de efterfølgende 10 år blev metoderne til at opfylde kravene til indretningen af campingbiler med ubetydelige omkostninger mere og mere fantasifulde. Resultatet var, at den oprindelige begrundelse for at campingbiler skulle have en lavere afgiftssats blev udvandet, og campingbiler erstattede større personbiler, hvilket gav et stort tab af provenu for statskassen.

Den daværende regering foreslog derfor, at bestemmelsen om afgiftsberigtigelse for campingbiler blev suppleret med et krav om mindst 4 sovepladser og en ændring med hensyn til størrelsen af bilerne fra 2 ton tilladt totalvægt til 2 ton egenvægt. Herved mente man at kunne normalisere ordningen på en sådan måde, at ”rigtige” campingbiler fortsat kunne få glæde af den. (L235 – 1999 – 2000-samlingen)

Af hensyn til de mindre campingbiler, suppleredes de skærpede krav til størrelsen af campingbiler, med en bestemmelse om, at biler med en tilladt totalvægt på mindst 2 ton, som er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, skulle afgiftsberigtiges som personbiler, men at der ved afgiftsberigtigelsen ses bort fra udgiften til beboelsesindretningen samt for tjeneste og moms her af.

Det viste sig, at disse skærpselser med hensyn til størrelse af campingbiler og overnatningsfaciliteterne, ikke gav den ønskede begrænsning i mulighederne for at få almindelige større personbiler kategoriseret som campingbiler. De tekniske kriterier havde altså spillet fallit.

Med lovforslag L217 fra foråret er der lagt vægt på, at få sat en endelig stopper for de omgåelseslignende ombygninger af almindelige personbiler. Da det havde vist ikke at kunne lade sig gøre ved blot at stille yderligere tekniske krav, formuleredes i stedet et enkelt økonomisk krav.

Det enkle økonomiske krav er, at der for campingbiler betales registreringsafgift, som for almindelige personbiler, men at værdigrundlaget er uden udgiften til campingindretningen. Og med satsen på 60 pct. som et minimum for registreringsafgiften af campingbiler.

Jeg mener, at det er fornuftigt ikke at opkræve 180 pct. registreringsafgift af en beboelsesindretning, der er uden afgift når det gælder f.eks. campingvogne og både, men det er ikke rimeligt, hvis campingbiler generelt beskattes lavere end andre større personbiler.

En værdiafgift på bilen som helhed er naturligvis meget enkel at administrere. Men jeg mener ikke, at de tekniske krav, som Camping Branchen foreslår på samme måde som den nu-gældende regel i registreringsafgiftsloven, vil kunne opfylde de fornuftige intentioner, der ellers ligger til grund for den særlige beskatning af campingbiler.

Jeg kan tilføje, at SKAT er meget opmærksomme på de nye regler for campingbilområdet. Der er i den forbindelse etableret administrative rutiner, der kan gøre arbejdet med de nye regler så enkelt som muligt for både SKAT og branchen.